

A kopaszság öröklődése

Nature Communications 14, Article number: 5492 (2023). Published: 22 Sept 2023

Kulcsszavak: genetika, öröklődés, kopaszság, hajhullás, UK Biobank, nemzetközi

Forrás Internet-helye: <https://www.nature.com/articles/s41467-023-41186-w>

Sabrina Katrin Henne (Institute of Human Genetics, University of Bonn, School of Medicine & University Hospital Bonn, Bonn, Germany) és mt. a férfias típusú hajhullás (androgén alopecia) öröklődésének ritka változatait kutatták a *UK Biobank*-ban. Ennek során brit származású férfiak 72.469 génszekvenciáját elemezték és összesen öt szignifikáns gént azonosítottak.

Az androgén alopecia férfiak körében a hajhullás leggyakoribb formája, amelyet lényegében örökletes tényezők határoznak meg. Az eddigi tanulmányok elsősorban a gyakori genetikai változatokra összpontosítottak. Világviszonylatban eddig több mint 350 érintett génhelyet azonosítottak, amelyek az anyai ágon X-kromoszómán található androgénreceptor génhez kötődnek.

A kutatók olyan ritka génvariánsokat elemeztek a *UK Biobank* adatállományában, amelyek a lakosság kevesebb mint egy százalékánál fordulnak elő. Korszerű bioinformatikai és statisztikai módszerek segítségével öt génnél találtak asszociációt a férfias típusú öröklött hajhullás és ritka genetikai változatok között: EDA2R, WNT10A, HEPH, CEPT1 és EIF3F.

A HEPH-génnel kapcsolatban még sohasem merült fel, hogy ez génjelölt lenne a kopaszodásnál. A CEPT1 és az EIF3F olyan genetikai régiókban található, amelyet még nem asszociáltak az örökletes hajhullással. Ezek tehát teljesen új génjelöltek. A HEPH, a CEPT1 és az EIF3F a hajnövekedésben betöltött funkciójuknál fogva valószínűsíthető új génjelöltek.

Az eredmények arra is rávilágítanak, hogy azok a gének, amelyekről már tudjuk, hogy ritka örökletes betegségeket okoznak, amelyeknél mind a bőr, mind a haj érintett (mint az ektodermális diszplázia), szerepet játszhatnak a férfias típusú hajhullás kialakulásában. A kutatók reményei szerint az általuk meglett puzzle elemei hozzásegítenek a hajhullás okainak jobb megértéséhez, valamint a kockázat megbízható előrejelzéséhez és a terápiás lehetőségek javításához.